

AZƏRBAYCAN MÜƏLLİMİ

Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi üzvü

Abdulla Səif 125

Azərbaycanın çox görkəmli yazıçı və sairiorlarından biri olan Abdulla Səifin doğumundan 125 ildən çox müddət keçmişdir. 1901-ci ildə doğulmuş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür.

"Əziz balaları! 1901-ci ildə müəllimlikə başladığı illər gələcəkdə onun qayğısı ilə böyümüşdür. Atasının qayğısı ilə böyümüş Abdulla Səifin atası Xududiyev Əsəd oğlu Səifin qayğısı ilə böyümüşdür."

YAZIÇININ YETİRMƏLƏRİNDƏN VƏ TƏDQIQATÇILARINDAN EŞTİKLƏRİM

14.03.1958, A.Səif

Böyükəm olan nədi? Müraciət-kaxidə, Bəkdəki 199 nömrəli məktəbin faxiri xatirə albomu yazılıb və sözləri müəllif Abdulla Səif Azərbaycanın görkəmli pedaqoqlarından və ödəblərindən biri idi. O, bizim ömrünü bəyşməkdə olandı. Nə bilim təlim-təربiyəsi işinə sərf etmiş və özü deməli, bəhrəsinə də gətirmişdi. Belə ki, A.Səifin yetirmələrindən çoxu vətənə, ölkəyə, xalqa xidmətində və ödəblərindəndir. Bir neçəsi işlə söhbət edib əsəblərindən öyrənməmiş.

Görkəmli pedaqoq və ədibin yazıçı-övdu akademik Əzəd Əfəndiyev:

Müəllim olanda, mən dəfərdim ki, sözün əsl mənasında çox bəxtli və səadətli. Bu şərtlə ki, A.Səif kimi müəllim olanda, yeni məharib, gəyiklə toqmaq və yök-sək dərəcəyə çatmaq. A.Səifin çoxları n müəllimi idi. Sübhəz ki, dərəcə dərəcə adamların hamısına özünə olmuş, özünə olanda q. O, hoqoqatın xaq müəllimi idi. Yeni onun auditoriyaya o qədər gənisi idi ki, sösi birini xaq qidar-dı. Abdulla Səif maarif yoluna çıxard-mış idioyul xaq ilom həm toqmaq vastifosidə danışır, o ün türək sözü-

rini çaldırndı, həm də dərəcə dərəcə Azərbaycan balalarını bilikləndirdi. Abdulla müəllim çaldırdı ki, bız se-girdilərə həyatı yaxından tanışım, ona necə gözləndirməyinizi yollarım çörsün. Mən də dediklərimiz o sə-ləmlərmaq üçün fakt qorukm oldu deyədim. Çünki fakt olduqca qon-buz bir-birindən maraqlıdır. Həm də bu barədə vətənlə toqmaqta gənib bəhər etmişim. Ümumi şəkildə demək istəyirəm ki, Abdulla Səifin bir müəllim kimi qüdrəti ona üç ki, dərəcə dərəcə sığdırıldı ona üçün elm

ti fədrə qaldırıldı. Onun ösəri o söl oxlaq və torbiyo, istədik zövq mən-bəydir. Abdulla Səif müəllimlik sonotini yüksək qiymətlərdən və bu barədə bəhər yazırdı: "Hər şeydən istedad la-raq olubdu ki, müəllimlikdə do-istədət olmalıdır". O, belə istədətli müəllimlərlo münəzəm oluq saxla-yır, onları pedaqoqi fəaliyyətinin tə-hil edir, müəssisəni fikirlərini toqbi-ge-nə səy qığdırtdı. Azərbaycan müəllimlərinin klas-sik irsi öyrənmək işinə kömək mək-

Apdulla Səif hərdən tədqiqat də-sədir, əsl qənaətlərini dərslərdə so-lor, məktəbə gətirir və müəllimə necə öyrədilməsi barədə məslə-hət təvəşşoqlər verir. Onun müəllif-liklərindən biri oduqca "Ədəbiyyatdan iş kitabı" bu oxumdan indiki də ək-tuallığı saxlamadaqdadır.

İstər həmin dərsləri, istərsə də bir çox hədi oseri, məsələn, "Uşaq gözliyyə", "Gözlə bəhər", "Güzər", "Gülşən-ədəbiyyat" və başqaları xət muddət tədris vəsaiti kimi mü-əllimlərin diqqətinə çəkmişdir.

A.Səifin hədi oserlərindən, dər-sə vasitələrində, pedaqoqi fəaliyyətinə mərkəzi yeri böyükəmk olanda nərsə monovi torbiyası tutdu. Elmi dən-yağırsor, bəhəmlənməliq, vətənpor-teriyəti, dostluq, mülki onoməlor sətə-qət onuz gənə nəfəs uluqmaq istədi-yi və bünin həyatını sərf etdiyi əmlal idi. Ona görə də Abdulla Səif bu-rod bəzim müəssisələrində. Onun hədi oserləri, pedaqoqi fəaliyyəti müəllimlərinin diqqətinə çəkmişdir.

Abdulla Səif mono dərəcə demə-si. Lakin mən olanda həyat dər-cəsi, yarıdərəcə dərəcə olanda. Onun orda məktəb dərslərlərinə salınımsı seifləri, oxucular arasında gəniz ya-yılımsı həyəkləyici və digər osərli məqsəyə biziəm türək həmdomənizə, di-limizin özünü olmasdır. Bız A.Səifin əvvəl-əvvəl usuz yazdığı məktəbi tanı-mış, sonraları işlə böyükdə onu gənçiyən o sevilmiş sonuqların-dan biri kimi qalimbızda yazmışmış. "Kəci", "Xoruz", "Uşaq və dovsən" kimi seifləri, "Gözlə bəhər", "Mok-bəz vətənsədə", "Kök", "İldırım", "Xasay" osərli, o cümlədən "Arız" məktəbi yazmışam çıxarmı!!

Məktəblərdən öyrənmək ki, Ab-dulla Səif vətən Mirzə Cəbbar arasın-da ki dostluq kağız üzərində olan dostluq deyil, iş və oməlo toqbu-ədəlmis idəyə dostluğu idi. Bu iki qə-dimlərdən biri birinə yazmış vətən bacqı ziyalı daim birinə yazmış vətən üzətməs, bir-birini böyük qağız-ılıq məktəblərindən bəhrə Səifinə on-u yazmışmış. Birinzi Cəbbar yazdı-birini Səif yazdı. Birinzi Səif yazdı-birini Cəbbar yazdı. Birinzi Səif yazdı-birini Cəbbar yazdı. Birinzi Səif yazdı-birini Cəbbar yazdı.

Dövət mükafatı laureatı, ədəbiyyatınas Yazər Qarayev:

A.Səif gözlə pedaqoq və odib olduqca qədər o gözlə insan idi. O, bünin ömrünü gənçə nəslin toqbu-torbiyasına ona görə böyük səvərlə se-ğirdi ki, həmin nəslin toqbu-torbiyasına kimi baxardı. A.Səif gələcəyi vətənə gənçə sevir. Bu seviləyən gənçə idi ki, onu təz-təz usaq vətən gələcərinin arasında gözləmək oludu.

Bir də Abdulla Səifin məktəb-illərlo gərşürdünə mən o işfərik edirdim. Həmin gərş Bəkdədə 125 nömrəli məktəbdə keçirdim. 1958-ci ilin səbətində: O yaz mənim ya-dımdadır ki, A.Səif xətə idi, lakin biza baxmayaraq, məktəbilərinə gö-rünə gəlməmiş; özü də böyük hə-rəsiyə gətirmişdi. Xətəliyini bizi-zə vermirdim səğirdilərə olo həvəso və məharətliqə səbət edirdi ki, sanki bu səbətə onun üçün o səfa-liməlbədi idi. Sığirdir böyük mə-hərdən gənçə, şüallara cavab alırdı. Abdulla Səifin hər toqbu-torbiyasına gənçə nəslə gənçə, vətən dərni məhbəbbə sevginə, bikiqərə həvəso yivəloyməno çəğrni idi.

"Qoca bir müəllim, saçı-saqalı ağarmış bız yazıçı" və sevilmiş baləy-övduğundan mən gözlə arzularım də-yəndirdim. O, həmin arzularını məktəb-də saxlayan foxri xətirə albomuna da yazdı...

Gözlə pedaqoq, gözlə odib, gənçə bəhər Abdulla Səif yarıdərəcə osərliqə, qeyub gədəyi ulmizəz xətərlərlo bız gənçə nəslə nı-cəbio, vətənporteriyəti, omə çəğ-ri, baləca vətənlərdən toqbu-torbiyasını yulunda öz xələlləri ilo çiyin-çiyinə ədimmizdir.

Məhəmməd BAHARLI

